

Ročník 1975

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 40

Vydána dne 30. prosince 1975

Cena

OBSAH:

167. Vyhláška ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky, kterou se upravují podrobnosti o postupu při posuzování archivních dokumentů jako kulturních památek a způsob zajišťování zvýšené ochrany archivních dokumentů jako kulturních památek a národních kulturních památek
 168. Vyhláška ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky, kterou se upravují podrobnosti o postupu při nabývání archivních dokumentů státem
 169. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky o odborném technickobezpečnostním dohledu na některých vodohospodářských dílech a o technickobezpečnostním dozoru národních výborů nad nimi
 170. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky o povinnostech organizací podávat zprávy o zjištění podzemních vod a oznamovat údaje o jejich odběru
 171. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky a ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky, kterou se mění výčet zvířat
 172. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky o hájení a o době, způsobu a podmínkách lovu některých druhů zvířat
 173. Vyhláška rady Okresního národního výboru v Trnavě, kterou se určuje Městský národní výbor ve Vrbovém stavebním úřadem
 174. Redakční sdělení o opravě tiskových chyb
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

167

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky

ze dne 19. prosince 1975,

kterou se upravují podrobnosti o postupu při posuzování archivních dokumentů jako kulturních památek a způsob zajišťování zvýšené ochrany archivních dokumentů jako kulturních památek a národních kulturních památek

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem kultury Slovenské socialistické republiky podle § 33 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona Slovenské národní rady č. 149/1975 Sb., o archivnictví (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ

POSTUP PŘI POSUZOVÁNÍ ARCHIVNÍCH DOKUMENTŮ JAKO KULTURNÍCH PAMÁTEK

§ 1

Posuzovací hlediska

[1] Při posuzování, zda archivní dokument (dále jen „dokument“) je kulturní památkou podle zákona, se přihlíží zejména k obsahové hodnotě dokumentu, k jeho formě, k významu jeho původce, k době a místu jeho vzniku, dále k významu dokumentu pro všeobecné, národní nebo regionální dějiny, k jeho významu pro dějiny vědy, techniky, hospodářství a kultury, k jeho jedinečnosti a původnosti nebo k jiné důležité vlastnosti, pro niž má mimořádný význam pro kulturu společnosti (§ 3 odst. 1 a 2 zákona).

[2] Kulturními památkami mohou být jednotlivé dokumenty, jejich soubory (archivní fondy, archivní sbírky) nebo jejich ucelené části, i když některé dokumenty v těchto souborech samy o sobě nejsou kulturními památkami.

Podávání návrhů

§ 2

[1] Návrhy na posouzení, zda dokument je kulturní památkou (dále jen „návrhy“), podávají ministerstvu vnitra Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstvo vnitra“) archivy, v nichž jsou takové dokumenty uschovány (§ 3 odst. 3 zákona), pokud dále není stanoveno jinak.

[2] Podnikové archivy zřízené v organizacích řízených národními výbory (§ 25 odst. 2 zákona) působícími na území hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy a na území města Košic podávají návrhy prostřednictvím archivů těchto měst. Ostatní podnikové archivy a státní okresní archivy podávají návrhy prostřednictvím příslušného státního oblastního archivu.

[3] Návrhy týkající se dokumentů uschovaných v archívech uvedených v § 27 a 28 zákona podávají příslušné orgány nebo organizace způsobem dohodnutým s ministerstvem vnitra.

§ 3

[1] Návrhy týkající se dokumentů, které nejsou uloženy v archívech, podávají ministerstvu vnitra státní oblastní archivy, v jejichž územním obvodu se dokument nachází, a Archiv hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy.

[2] Návrhy týkající se dokumentů, uložených v organizacích a zařízeních ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky¹⁾ (dále jen „ministerstvo kultury“) podávají archivy uvedené v odstavci 1 s odborným stanoviskem těchto organizací a zařízení.

§ 4

Řízení o návrzích

[1] Ministerstvo vnitra nebo jím pověřený státní archiv (§ 3 odst. 3 zákona) si ve složitějších případech před rozhodnutím o návrhu vyžádá stanovisko vědeckých institucí; jde-li o dokumenty uložené v organizacích a zařízeních ministerstva kultury, vyžádá si vždy též stanovisko tohoto ministerstva.

[2] O rozhodnutí, zda je dokument kulturní památkou, uvědomí ministerstvo vnitra nebo jím pověřený státní archiv co nejdříve archiv, v němž je dokument uschován, dále archiv, jehož prostřed-

¹⁾ § 29 zákona SNR č. 149/1975 Sb., o archivnictví.

nictvím byl návrh podán, a jde-li o dokument, který není uschován v archivu, toho, kdo je oprávněn s dokumentem nakládat.

ČÁST DRUHÁ

ZVÝŠENÁ OCHRANA DOKUMENTŮ JAKO KULTURNÍCH PAMÁTEK A JAKO NÁRODNÍCH KULTURNÍCH PAMÁTEK

§ 5

Pořizování reprodukcí

(1) K zabezpečení fyzické podoby dokumentů, které jsou kulturními památkami nebo byly prohlášeny za národní kulturní památky, pořídí archivy, v nichž jsou tyto dokumenty uschovány, reprodukce těchto dokumentů.

(2) Archivy pořídí reprodukce dokumentů ihned po rozhodnutí, že dokument je kulturní památkou nebo po prohlášení dokumentu za národní kulturní památku; jde-li o dokument prohlášený za národní kulturní památku, pořídí podle pokynů ministerstva vnitra zvláštní reprodukci pro dokumentační účely.

Ochrana dokumentů jako kulturních památek

§ 6

Uschovávání

(1) Dokumenty, které jsou kulturními památkami (dále jen „dokumenty — kulturní památky“) se ponechávají v souborech dokumentů, jejichž jsou součástí.

(2) Skutečnost, že dokumenty, které jsou uschovány v archívech nebo v organizacích a zařízeních ministerstva kultury, jsou kulturními památkami, se výrazně vyznačí na ochranných obalech; označí se tak i prostory, kde jsou takové dokumenty umístěny. Tyto prostory se účinně zabezpečí proti přístupu nepovolaných osob.

(3) O uschování dokumentů — kulturních památek se vede zvláštní plán pro uschování.

(4) Kontrola fyzického stavu dokumentů — kulturních památek se provádí ve lhůtách a způsobem, které stanoví ministerstvo vnitra; zprávy o výsledku kontroly se podávají ihned po jejím skončení ministerstvu vnitra tímž způsobem, jako se podávají návrhy na posouzení, zda dokumenty jsou kulturními památkami (§ 2 a 3).

(5) Nedostatky zjištěné ve fyzickém stavu dokumentů — kulturních památek se ihned odstraní a poškozené dokumenty se přednostně restaurují a konzervují.

(6) Způsob zvýšené ochrany dokumentu — kulturní památky, který není v socialistickém společenském vlastnictví a který není uschován v archivu, popřípadě v organizaci nebo zařízení

ministerstva kultury, doporučí jeho vlastníkovvi archiv, v němž je dokument veden v evidenci (§ 9 odst. 2 zákona), a to v mezích ustanovení předchozích odstavců a s přihlédnutím k podmínkám jednotlivého případu.

§ 7

Využívání

(1) Dokumenty — kulturní památky se předkládají k nahlédnutí pouze v reprodukcích. Originály takových dokumentů lze předložit ke studiu pouze se souhlasem ředitele archivu (vedoucího organizace). Souhlas lze udělit, vyžaduje-li to nezbytně povaha studijního úkolu.

(2) Originály dokumentů — kulturních památek lze zaslat ke studiu do jiného archivu jen výjimečně a při dodržení zvláštní opatrnosti.

(3) Dokumentů — kulturních památek lze použít na území Československé socialistické republiky k jiným účelům než k nahlédnutí a studiu (např. pro výstavu apod.) jen po předchozím projednání s ministerstvem vnitra.

§ 8

Evidence

(1) Dokumenty — kulturní památky vedou ve zvláštní evidenci archivy, v nichž jsou uschovány; jsou-li uloženy v organizacích nebo zařízeních ministerstva kultury, vedou je ve zvláštní evidenci tyto organizace a zařízení. Zvláštní evidenci dokumentů — kulturních památek, které nejsou uschovány v archívech, vedou ty archivy, které určí ministerstvo vnitra, popřípadě ji vede ministerstvo vnitra samo. Zvláštní evidence všech dokumentů — kulturních památek je součástí ústřední evidence dokumentů, kterou vede ministerstvo vnitra.

(2) Zvláštní evidence dokumentů — kulturních památek spočívá ve vyznačení znaků charakterizujících jejich hodnotu jako kulturních památek jak v evidenčním listu, tak i ve zvláštních záznamech, které se ukládají odděleně.

Ochrana dokumentů prohlášených za národní kulturní památky

§ 9

Uschovávání

(1) Dokumenty prohlášené za národní kulturní památky se uschovávají na zvlášť bezpečném místě; jsou-li součástí souboru a není-li možno zabezpečit takto celý soubor, je třeba je ze souboru vyjmout. Ustanovení § 6 odst. 2, 3 a 6 platí obdobně.

(2) O dokumenty prohlášené za národní kulturní památky mohou pečovat pouze pracovníci k tomu určení ředitelem archivu (vedoucím organizace nebo zařízení), v němž jsou tyto dokumenty uschovány.

[3] Konzervační a restaurační zásahy na dokumentech prohlášených za národní kulturní památky lze provést pouze se souhlasem ministerstva vnitra a způsobem, který toto ministerstvo zároveň určí. Jde-li o takové dokumenty uložené v organizacích a zařízeních ministerstva kultury, provádějí se konzervační a restaurační zásahy na nich v dohodě s tímto ministerstvem, přičemž se zároveň určí i způsob těchto zásahů.

[4] Zprávy o fyzickém stavu dokumentů prohlášených za národní kulturní památky se podávají ministerstvu vnitra pravidelně jednou za rok. Jsou-li tyto dokumenty ohroženy, podá se zpráva ihned. Zjištěné nedostatky se neprodleně odstraní.

§ 10

Využívání

[1] Dokumenty prohlášené za národní kulturní památky se předkládají k nahlédnutí pouze v reprodukcích. Originály takových dokumentů lze předložit ke studiu pouze v místnostech, kde jsou uschovány, a jen se souhlasem ministerstva vnitra. Souhlas lze udělit jen ve zvlášť odůvodněných případech.

[2] Dokumenty prohlášené za národní kulturní památky lze na území Československé socialistické republiky vystavovat jen budou-li řádně zabezpečeny a pouze se souhlasem ministerstva vnitra a podle jím určených podmínek.

[3] Ministerstvo vnitra ve spolupráci se zúčastněnými orgány a organizacemi zajišťuje propagaci a popularizaci dokumentů prohlášených za národní kulturní památky a zveřejňování výsledků jejich vědeckého nebo jiného hodnocení.

§ 11

Evidence

[1] Dokumenty prohlášené za národní kulturní památky se v zájmu jejich zvýšené ochrany zapisují do zvláštního seznamu, který vede ministerstvo vnitra.

[2] Zvláštní seznam dokumentů prohlášených za národní kulturní památky obsahuje základní charakteristické znaky těchto dokumentů a údaje o tom, kdy je vláda Slovenské socialistické republiky prohlásila za národní kulturní památku a kde jsou uschovány.

[3] Ministerstvo vnitra vede kromě zvláštního seznamu i příslušnou dokumentaci dokumentů prohlášených za národní kulturní památky.

Účinnost

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Ing. Lazar v. r.

168

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky

ze dne 19. prosince 1975,

kterou se upravují podrobnosti o postupu při nabývání archivních dokumentů státem

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 33 odst. 1 písm. h) zákona Slovenské národní rady č. 149/1975 Sb., o archivnictví (dále jen „zákon“):

§ 1

Jestliže občan nebo jiná než socialistická organizace, jež je vlastníkem archivního dokumentu (dále jen „vlastník archivního dokumentu“), zamýšlí archivní dokument prodat, vyměnit nebo darovat jinému než státu, je povinen tento dokument přednostně nabídnout ke koupi Slovenské socialistické republiky (§ 9 odst. 1 zákona). Tím nejsou dotčeny zvláštní předpisy upravující bezplatný převod věci na stát.¹⁾

§ 2

⁽¹⁾ Vlastník archivního dokumentu učiní nabídku písemně nebo ústně do protokolu v archivu, který vede nabídnutý archivní dokument v evidenci.

⁽²⁾ Nabídka obsahuje požadovanou cenu a údaje o tom, kdy a kde byl archivní dokument zapísán do evidence; není-li archivní dokument připojen k nabídce, výstižně se v ní popíše.

§ 3

Smlouvu o koupi nabídnutého archivního dokumentu je oprávněn uzavřít archiv, který jej vede v evidenci; není-li však tento archiv způsobilý vystupovat v občanskoprávních vztazích svým jménem, je k tomu oprávněna organizace, která archiv řídí.

§ 4

⁽¹⁾ Cenu archivního dokumentu stanoví archiv. Cena archivního dokumentu nesmí převyšovat odhadní cenu.

⁽²⁾ Při stanovení ceny archivního dokumentu vychází archiv z jeho historického, politického, hospodářského a kulturního významu, přičemž přihlíží zejména k jeho obsahu, formě, původu a době vzniku.

⁽³⁾ Oprávnění vlastníka archivního dokumentu i archivu vyžádat si znalecký odhad podle zvláštních předpisů není dotčeno.²⁾

§ 5

Jestliže archiv nebo organizace, která archiv řídí (§ 3), nepřijme nabídku do šesti měsíců poté, kdy nabídka došla, nebo jestliže ji písemně odmítne v době kratší, je vlastník archivního dokumentu oprávněn prodat, vyměnit nebo darovat archivní dokument jinému. Toto oprávnění však vlastníku archivního dokumentu nevznikne, odmítl-li jej prodat státu nejvýše za odhadní cenu.

§ 6

Vlastník písemnosti, jemuž není známo, zda je tato písemnost archivním dokumentem a který archiv jej vede v evidenci, může požádat o toto zjištění kterýkoli archiv. Nebyla-li skutečnost, zda tato písemnost má trvalou dokumentární hodnotu, ještě posouzena, postupuje se podle § 2 odst. 2 až 4 zákona.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Ing. Lazar v. r.

¹⁾ § 31 a 32 vyhlášky ministerstva financí č. 104/1966 Sb., o správě národního majetku.

²⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, a vyhláška ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících.

169

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky

ze dne 24. listopadu 1975

**o odborném technickobezpečnostním dohledu na některých vodohospodářských dílech
a o technickobezpečnostním dozoru národních výborů nad nimi**

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 41 odst. 1 písm. c) zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), a podle § 10 odst. 5 zákona Slovenské národní rady č. 135/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství:

§ 1

Tato vyhláška upravuje odborný technickobezpečnostní dohled, který jsou povinni na přehradách, jezích a na hrázích, jakož i součástech staveb, určených k úpravě vodních toků, k ochraně před povodněmi, k plavebním účelům, k odběru vod, k vypouštění odpadních vod a k jinému užívání vod, jakož i na jimi vytvořených nádržích (dále jen „díla“) zajišťovat správci (vlastníci, uživatelé, popřípadě investoři) těchto děl (dále jen „správci“), a technickobezpečnostní dozor, který na dílech provádějí národní výbory.

ČÁST PRVNÍ

Díl I

Odborný technickobezpečnostní dohled

§ 2

(1) Odborný technickobezpečnostní dohled (dále jen „dohled“) je odborná činnost ke zjištění technického stavu díla z hlediska jeho bezpečnosti a stability a možných příčin poruch a k návrhu opatření k nápravě.

(2) Dohled se zabezpečuje v období přípravy díla a provádí se při výstavbě nebo rekonstrukci po celou dobu provozu díla až do jeho uvedení do neškodného stavu.

(3) V období přípravy a výstavby díla plní investor povinnosti uložené správci touto vyhláškou.

Díl II

Kategorie děl

§ 3

(1) Pro účely dohledu se díla zařazují do I. až IV. kategorie. Kategorii díla určuje ministerstvo lesního a vodního hospodářství SSR (dále jen „ministerstvo“) po projednání s příslušným krajským národním výborem.

(2) U děl, s výjimkou děl, která ke dni 1. ledna 1974 byla ve výstavbě nebo provozu, je jejich správce povinen nejpozději před ukončením projektového úkolu stavby nebo rekonstrukce, popřípadě do 6 měsíců ode dne účinnosti této vyhlášky, předložit ministerstvu návrh na určení kategorie díla. Návrh je povinen doložit odborným posudkem organizace pověřené ministerstvem prováděním dohledu (dále jen „pověřená organizace“), zahrnujícím návrh kategorie díla a kritéria použitá k vypracování návrhu kategorie; pro díla, která ke dni 1. 1. 1974 byla ve výstavbě nebo provozu, určí ministerstvo kategorií díla bez návrhu správce.

(3) Při rekonstrukci nebo změně ve využití díla a u děl III. a IV. kategorie i v případech, kdy se změni zástavba na území dílem ohroženém, je správce povinen navrhnout ministerstvu přezkoušení určené kategorie díla.

Díl III

Zásady provádění dohledu

§ 4

V rámci dohledu se podle druhu a typu díla, přiměřeně ke kategorii a technickému stavu, sledují zejména změny a výskyt těchto jevů a skutečností:

- a) statická a dynamická stabilita díla, popřípadě jeho částí,
- b) prostorové změny díla jako celku vůči jeho okolí,

- c) deformace díla, vzájemné posuny jednotlivých částí konstrukcí, trhliny v konstrukčním materiálu,
- d) deformace podloží,
- e) fyzikálně mechanické vlastnosti stavebních a podložních materiálů,
- f) režim podzemních a průsakových vod, tj. tlak vody, spojitosti průsaků, směr a rychlost proudění vody, dílčí a celkové množství průsaků, vývěry vody v prostoru díla,
- g) funkce ochranných, těsnících, filtračních a drenážních prvků díla a jeho podloží,
- h) hydraulický spád v konstrukčních a podložních materiálech a jejich filtrační stabilita,
- ch) vlivy prostředí na technický stav díla a jeho technologická zařízení, tj. povětrnostní účinky (zejména mrazu a vlnobítí), sesuvy břehů nádrže a sesuvy v blízkém okolí díla, agresivní účinky vzduchu a vody v nádrži, podzemní a průsakové vody, účinky stavebních a trhacích prací v okolí díla, zeměřesení, poddolování, účinky provozních a dopravních otřesů, účinky vegetací a živočichů a nepovolených zásahů třetích osob,
- i) vliv provozu na technický stav díla a jeho technologická zařízení, tj. účinky manipulace s vodou v nádrži, mechanické a jiné účinky vypouštěné vody a vodou unášených materiálů, opotřebenosti a možné důsledky selhání uzávěrů a hradících konstrukcí výpustí, přelivů a odběrných zařízení,
- j) průtokové poměry v porovnání s původními předpoklady návrhu výpustních a přelivových zařízení, např. ovlivnění průtoků na horním toku novými díly poruchou nebo zrušením stávajících děl, změnou odtokových poměrů v povodí, ledovými zácpami, vegetací,
- k) jiné jevy a skutečnosti, které mohou podle místních poměrů ovlivnit bezpečnost díla.

§ 5

(1) Dohled se provádí zejména pozorováním díla, měřením jeho deformací, průsaků a zpracováním, rozbory a hodnocením výsledků všech pozorování a měření ve vztahu k předem určeným mezním¹⁾ nebo i kritickým hodnotám,²⁾ předpokladům projektu, poznatkům z výstavby a z dosa-
vadního provozu díla.

(2) Podkladem pro provádění dohledu jsou účelně rozdělená sledování skutečností včetně běž-

ných měření veličin a jevů, které jsou významné pro bezpečnost díla, jakož i obchůzky, hlášení a prohlídky.

(3) Výběr možných příčin poruch a dalších jevů a skutečností, které dohled sleduje, volba prostředků a metod pozorování a měření, množství instalovaných přístrojů, rozsah a četnost pracovních úkonů musí být úměrné kategorii díla, stavu a provozu díla, popřípadě místním poměrům a musí být v souladu s platnými technickými normami a současným stavem inženýrských poznatků a možností realizace.

§ 6

(1) Pro díla I. a II. kategorie je správce povinen zajistit provádění dohledu prostřednictvím pověřené organizace, které je však povinen ode-
vzdávat podklady podle § 5 odst. 2 v rozsahu stanoveném programem dohledu.

(2) U děl III. a IV. kategorie provádí správce dohled sám.

(3) Dohled se provádí úměrně kategorii díla, nejméně však v rozsahu stanoveném touto vyhláškou. Jde-li o díla I. a II. kategorie, mohou se správce a pověřená organizace dohodnout na dočasné nebo trvalé úpravě dohledu nad rozsah stanovený touto vyhláškou.

§ 7

O dohledu se sestavují zprávy, a to v období výstavby nebo rekonstrukce dílčí a souhrnné, v období ověřovacího provozu díla dílčí a celkové a v období trvalého provozu díla etapové a souhrnné etapové zprávy.

§ 8

Všechny zprávy o dohledu je správce povinen předložit vodohospodářskému orgánu, do jehož působnosti přísluší dílo povolit (dále jen „příslušný vodohospodářský orgán“); u děl I. a II. kategorie je povinen zajistit předložení prostřednictvím pověřené organizace.

§ 9

Jestliže v průběhu výstavby nebo rekonstrukce díla použije dodavatel takovou technologii výstavby nebo rekonstrukce, že přechodně vznikne konstrukce, která zadržuje nebo může zadržovat vodu, má dodavatel ve vztahu k této části výstavby nebo rekonstrukce povinnost zajistit dohled, který je touto vyhláškou uložen správci.

¹⁾ Mezní hodnota je očekávaná limitní hodnota jevu nebo skutečnosti pro zvolený stav zařízení.

²⁾ Kritická hodnota je hodnota sledovaného jevu nebo skutečnosti, jejíž výskyt vzbuzuje obavy o bezpečnost díla, a při níž se proto předepisuje použití nouzových opatření.

Díl IV

Rozsah dohledu u děl jednotlivých kategorií

§ 10

[1] U děl I. kategorie se sledují všechny jevy a skutečnosti, jejichž změna může objektivně signalizovat nebo způsobit překročení předpokladů projektu v takové míře, že stupeň stability díla nebo jeho významné části by klesl pod přípustnou hranici stanovenou technickými normami. Povětrnostní a provozní poměry se zjišťují v rozsahu potřebném pro hodnocení všech sledovaných jevů a skutečností.

[2] Měření je třeba provádět nejen v místech, charakterizujících průměrné poměry, ale i v místech, kde by především mohlo dojít k nespojitému vývoji jevů, např. poruchy v základech, změny v uspořádání a ve spojení těsnících a drenážních prvků.

[3] V pochybnosti o spolehlivosti způsobu sledování nejdůležitějších jevů a skutečností určí pověřená organizace použití více měřických metod.

§ 11

U děl II. kategorie je rozsah dohledu tentýž jako u děl I. kategorie s tím, že není třeba sledovat jevy a skutečnosti, jejichž existenci, popřípadě nepřiměřenou změnu lze včas odvodit z jiného jevu nebo ze souhrnného projevu, např. z celkových průsaků, celkových deformací nebo posunů. Měření se zpravidla soustřeďují do charakteristických profilů. Zjišťují se jen takové povětrnostní a provozní poměry, které bezprostředně objasňují sledované jevy a skutečnosti.

§ 12

U děl III. kategorie se dohled provádí odborným hodnocením jevů a skutečností a jejich vývoje, zjištěných zpravidla jen při obchůzkách. Z běžných měření se zavádí jen měření průsaků, popřípadě i tlaků vody a měření celkových deformací na povrchu díla. Z povětrnostních a provozních poměrů se zjišťují jen srážky a teploty vzduchu a hladina vody v nádrži.

§ 13

U děl IV. kategorie se dohled provádí hodnocením jevů a skutečností zjištěných při obchůzkách. Měření se zavádějí jen dočasně k objasnění nezvyklých jevů a skutečností.

Díl V

Příprava dohledu před výstavbou
nebo rekonstrukcí díla

§ 14

[1] K projektovému úkolu stavby nebo rekonstrukci díla I. až III. kategorie je správce povinen

přiložit vyjádření o rozsahu dohledu od pověřené organizace; pro díla IV. kategorie se vyjádření o rozsahu dohledu nezpracovává.

[2] Vyjádření o rozsahu dohledu obsahuje zejména:

- a) podrobný popis a rozbor rizik spojených s budoucí existencí díla v daném prostředí a prognózu budoucího provozního režimu,
- b) požadavky na průzkumné a projektové práce nad rámec platných československých státních a oborových norem,
- c) požadavky na budoucí prostředky dohledu, na přístroje a zařízení pro pozorování a měření,
- d) požadavky na spojové prostředky, na varovná a signalizační zařízení pro účely dohledu, jakož i na nouzová opatření při výstavbě a provozu,
- e) orientační odhad nákladů na prostředky dohledu a jeho výkon při výstavbě nebo rekonstrukci a při provozu díla.

§ 15

[1] Pro díla I. a II. kategorie zajišťuje správce současně s projektovou dokumentací zpracování projektu měření, a to na úrovni, v jaké je zpracovaná projektová dokumentace. Pro díla III. kategorie zajišťuje správce projekt měření jen v případech, kdy to pověřená organizace navrhne ve vyjádření o rozsahu dohledu; pro díla IV. kategorie se projekt měření nezajišťuje.

[2] Projekt měření musí vycházet z vyjádření o rozsahu dohledu, z požadavků příslušných technických norem a ze zásad provádění dohledu (§ 4 a 5).

[3] Projekt měření obsahuje kromě dokumentace kontrolních přístrojů a zařízení zejména:

- a) přehled důležitých předpokladů bezpečnosti a stability dlouhodobého provozu díla a odhad jejich zabezpečení,
- b) návrh a zdůvodnění druhu, rozsahu a přesnosti metod měření a přístrojů a zařízení pro provádění dohledu,
- c) přehled mezních hodnot sledovaných jevů a skutečností ovlivňujících bezpečnost díla a jím ohroženého území,
- d) návrh bezpečných přístupů k měřicím zařízením a opatření na zajištění bezpečného výkonu měření a údržby měřicích zařízení včetně jejich ochrany před poškozením,
- e) harmonogram instalací a prvních měření podle postupu výstavby.

[4] Pokud některé požadavky uvedené ve vyjádření o rozsahu dohledu nebudou řešeny v projektu měření, musí být promítnuty do jiné části projektové dokumentace.

Díl VI

Dohled při výstavbě nebo rekonstrukci díla

§ 16

(1) Dohled při výstavbě nebo rekonstrukci se provádí u děl I. až III. kategorie podle vyjádření o rozsahu dohledu (§ 14). U děl všech kategorií se rozvrh pozorování a měření stanoví v dohodě s autorským dozorem projektanta.

(2) Správce je povinen při výstavbě nebo rekonstrukci díla zajistit postup prací dodavatele tak, aby přístroje a zařízení pro pozorování a měření mohly být včas a odborně zabudovány, vyzkoušeny a chráněny před poškozením a aby kontinuálně pozorování a měření a spolehlivost výsledků nebyly ohroženy. U děl I. a II. kategorie zajistí správce odborné posouzení zabudování přístrojů a zařízení včetně ověření technické dokumentace prostřednictvím pověřené organizace.

(3) Dohled v období výstavby nebo rekonstrukce díla musí být v souladu s postupem výstavby nebo rekonstrukce díla.

§ 17

(1) Výsledky pozorování a měření se u děl I. a II. kategorie zpracovávají v průběhu výstavby, nejméně v jedné dílčí zprávě; souhrnná zpráva o dohledu při výstavbě musí být zpracována před zahájením ověřovacího provozu.

(2) U děl III. kategorie, popřípadě při rekonstrukci děl I. a II. kategorie se zpracovává před zahájením provozu jen souhrnná zpráva o dohledu při výstavbě nebo rekonstrukci.

(3) U děl IV. kategorie se ani dílčí, ani souhrnná zpráva o dohledu při výstavbě nebo rekonstrukci díla nezpracovávají.

§ 18

Souhrnná zpráva o dohledu při výstavbě nebo rekonstrukci díla obsahuje:

- a) popis dohledu,
- b) dokumentaci umístění a popis všech zabudovaných měřicích přístrojů a zařízení určených k dohledu,
- c) souhrnné zpracování výsledků všech dosud provedených pozorování a měření,
- d) vyhodnocení všech sledovaných jevů a zjištěných skutečností v porovnání s předpoklady projektu a jejich vlivu na bezpečnost a stabilitu díla a jeho podloží,
- e) program dohledu v ověřovacím provozu.

Díl VII

Dohled v ověřovacím provozu díla

§ 19

(1) Ověřovacím provozem díla je období prvního zatížení díla jako celku vzdušnou vodou a zahrnuje vyzkoušení takových provozních situací a v takovém počtu, že lze odpovědně zhodnotit splnění předpokladů projektu a posoudit spolehlivou funkci a bezpečnost díla.

(2) Dohled na dílech I. až III. kategorie se provádí podle programu dohledu v ověřovacím provozu; pro díla IV. kategorie se program dohledu nesestavuje.

(3) Program dohledu v ověřovacím provozu díla obsahuje:

- a) údaj o tom, kdo a jaká pozorování a měření provádí,
- b) podrobné pokyny (termíny, pracovní postupy, zápis výsledků) pro měření konaně obsluhou díla,
- c) pokyny pro obchůzky konaně obsluhou díla,
- d) mezní, popřípadě kritické hodnoty sledovaných jevů a skutečností,
- e) pokyny, které výsledky měření a obchůzek a komu je obsluha díla ihned hlásí, kterých spojovacích prostředků použije, jaká nouzová a varovná opatření jsou k dispozici pro mimořádné situace,
- f) formulář hlášení, pokyny pro vyplnění, termíny odesílání a adresy hlavních pracovníků dohledu,
- g) údaje o tom, kdo a v jakých termínech zpracovává a hodnotí výsledky v dílčích zprávách.

(4) Program dohledu v ověřovacím provozu díla se ukládá nejméně v jednom vyhotovení

- a) u správce,
- b) u pověřené organizace pro díla I. a II. kategorie,
- c) u obsluhy díla.

(5) Správce je povinen určit hlavního pracovníka dohledu. Jmenování je povinen ohlásit příslušnému vodohospodářskému orgánu. Správce díla I. nebo II. kategorie je povinen zároveň oznámit jméno hlavního pracovníka dohledu pověřené organizace.

§ 20

(1) Pozorování a měření u děl I. až III. kategorie se provádějí v rozsahu a termínech podle programu dohledu. U děl IV. kategorie se pozorování a měření provádějí v rozsahu podle § 13 této vyhlášky.

(2) Výsledky měření se zapisují do hlášení. Zjištění mezních, popřípadě kritických hodnot hlásí obsluha díla neprodleně hlavním pracovníkům dohledu.

(3) Výsledky měření musí být ihned porovnány s předem stanovenými mezními, popřípadě kritickými hodnotami nebo s předem stanoveným mezním vývojem sledovaných jevů.

§ 21

(1) Při obchůzkách se sleduje dílo a jeho blízké okolí, průtokové poměry, pravidelnost chodu všech mechanismů, výskyt trhlin a viditelných deformací, posunů a sesuvů, výskyt průsaků, vývěrů a zamokřených až zbahněných míst, vlivy provozu a prostředí na technický stav objektů a technologických zařízení, zejména konstrukcí výpustných, přelivných a odběrných zařízení.

(2) Obchůzky se provádějí nejméně jedenkrát denně na dílech I. kategorie, třikrát týdně na dílech II. kategorie, jedenkrát týdně na dílech III. kategorie a jedenkrát měsíčně na dílech IV. kategorie.

(3) Obchůzky provádí obsluha díla.

(4) Výsledky obchůzek se zapisují do hlášení. Zjištění mezních nebo jiných neobvyklých skutečností, jež by mohly mít vliv na bezpečnost a stabilitu díla, hlásí obsluha díla neprodleně hlavním pracovníkům dohledu.

§ 22

(1) Hlášení výsledků měření a obchůzek se provádí u děl I. až III. kategorie na formuláři podle programu dohledu, u děl IV. kategorie písemným záznamem. V hlášení je uvedeno, kdo a kdy měření, popřípadě obchůzky vykonal.

(2) Hlášení se zpracovává ve dvou, popřípadě ve třech vyhotoveních. Originál se ukládá u obsluhy díla. Další vyhotovení se zasílají hlavním pracovníkům dohledu.

(3) Hlášení se zasílá ihned po skončení období stanovených programem dohledu, nejméně však u děl I. kategorie dvakrát měsíčně, u děl II. kategorie jedenkrát měsíčně, u děl III. kategorie jedenkrát za dva měsíce, u děl IV. kategorie jedenkrát za půl roku.

§ 23

(1) Správce, nebo u děl I. kategorie pověřená organizace, posoudí údaje hlášení nejpozději do konce období pro předložení dalšího hlášení. Mezní hodnoty a skutečnosti nebo jiné mimořádné údaje hlášené obsluhou díla bezprostředně po zjištění se posuzují ihned.

(2) Jestliže správce, nebo u děl I. a II. kategorie pověřená organizace, při posuzování nebo při zpracování výsledků pozorování a měření zjistí, že vývoj sledovaných jevů nebo skutečností neodpovídá předpokladům, prověří údaje na místě, zavede mimořádná měření, průzkumná šetření, popřípadě

jiná opatření až do vysvětlení mimořádného vývoje a do zjednáání nápravy.

(3) Jestliže sledovaný jev nebo skutečnost dosáhne kritické hodnoty, je správce povinen ihned učinit nouzová opatření.

§ 24

(1) O výsledcích dohledu během ověřovacího provozu díla se u děl I. až III. kategorie vypracovávají v termínech stanovených programem dohledu dílčí zpráva. Na závěr ověřovacího provozu se zpracovává celková zpráva o dohledu během ověřovacího provozu. U děl IV. kategorie se ani dílčí, ani celkové zprávy o dohledu během ověřovacího provozu nezpracovávají.

(2) Celková zpráva o dohledu během ověřovacího provozu obsahuje:

- a) popis dohledu,
- b) celkové zpracování výsledků pozorování a měření,
- c) zhodnocení sledovaných jevů a zjištěných skutečností,
- d) zjištění, zda dílo po prověrce všech hlavních zatěžovacích stavů a provozních situací, popřípadě po provedení nápravných opatření nemá z hlediska dohledu nedostatky, které by bránily jeho trvalému provozu (užívání),
- e) program dohledu při trvalém provozu díla.

§ 25

Pokud ověřovací provoz díla probíhá ještě před předáním a převzetím díla správcem, má povinnost dohledu investor.

Díl VIII

Dohled při trvalém provozu díla

§ 26

(1) Dohled na dílech I. až III. kategorie se provádí podle programu dohledu při trvalém provozu díla. Pro díla I. až III. kategorie, která jsou ke dni účinnosti této vyhlášky v trvalém provozu, se vypracuje program dohledu při trvalém provozu díla jako samostatný dokument a správce je povinen jej předložit příslušnému vodohospodářskému orgánu.

(2) Program dohledu při trvalém provozu díla obsahuje:

- a) dokumentaci umístění a popis všech zabudovaných měřicích přístrojů a zařízení nebo odkaz na tuto dokumentaci v předchozích zprávách o dohledu při výstavbě nebo rekonstrukci a během ověřovacího provozu díla,
- b) údaje podle § 19 odst. 3 této vyhlášky.

⁽³⁾ Jinak platí pro dohled při trvalém provozu přiměřeně ustanovení § 19 odst. 4 a 5 a § 20 až 23 této vyhlášky.

§ 27

⁽¹⁾ O výsledcích dohledu při trvalém provozu se zpracovávají etapové zprávy, a to nejméně jedenkrát ročně u děl I. kategorie, jedenkrát za dva roky u děl II. kategorie a jedenkrát za čtyři roky u děl III. kategorie.

⁽²⁾ Etapová zpráva o dohledu obsahuje:

- a) popis dohledu za uplynulé období trvalého provozu,
- b) stručný přehled výsledků pozorování a měření,
- c) zhodnocení všech sledovaných jevů a skutečností ve vztahu k mezním hodnotám,
- d) návrh opatření k nápravě.

⁽³⁾ Nejméně každá pátá etapová zpráva se zpracovává jako souhrnná etapová zpráva.

⁽⁴⁾ Souhrnná etapová zpráva obsahuje:

- a) popis dohledu za období od poslední souhrnné etapové zprávy,
- b) dokumentaci všech změn ve vybavení díla měřicími přístroji a zařízeními,
- c) souhrnné zpracování výsledků pozorování a měření,
- d) zhodnocení všech sledovaných jevů a skutečností,
- e) výsledky přezkoušení stability hlavních konstrukcí díla a zjištění stupně bezpečnosti na základě nově získaných poznatků podle současně platných technických norem,
- f) posouzení vlivu prostředí a provozu na stárnutí, funkční spolehlivost a celkovou bezpečnost díla,
- g) návrh nápravných opatření,
- h) prověrku programu dohledu včetně mezních, popřípadě kritických hodnot sledovaných jevů a skutečností.

⁽⁵⁾ Etapové zprávy a souhrnné etapové zprávy se nejméně v jednom vyhotovení ukládají u obsluhy díla.

⁽⁶⁾ U děl IV. kategorie se ani etapové, ani souhrnné etapové zprávy nezpracovávají.

Díl IX

Prohlídky díla

§ 28

⁽¹⁾ Správce je povinen provádět prohlídky díla, a to nejméně jedenkrát ročně u děl I. kate-

gorie, jedenkrát za dva roky u děl II. kategorie a jedenkrát za čtyři roky u děl III. kategorie. U děl IV. kategorie není četnost prohlídek předepsána.

⁽²⁾ Termíny prohlídek díla je správce povinen oznámit příslušnému vodohospodářskému orgánu nejméně tři týdny předem.

⁽³⁾ Prohlídku díla řídí hlavní pracovník dohledu správce; správce dále zajistí účast:

- a) pracovníka odpovědného za provoz díla,
- b) obsluhy díla,
- c) u děl I. a II. kategorie hlavního pracovníka dohledu z pověřené organizace,
- d) znalců ze strojního, elektrotechnického, popřípadě dalších oborů podle druhu a typu díla, vyžaduje-li to povaha hlavních projednávaných otázek.

⁽⁴⁾ Správce přizve k prohlídce díla ty uživatele díla, kteří mohou svou činností ovlivnit jeho bezpečný provoz.

⁽⁵⁾ Předmětem prohlídky díla je zejména:

- a) prověrka provozní schopnosti a funkční spolehlivosti díla,
- b) prověrka provozu a údržby,
- c) prověrka dohledu a jeho výsledků,
- d) projednání všech námětů na zlepšení technického stavu, užívání, provozu a údržby a na zvýšení bezpečnosti díla,
- e) plán oprav a nápravných opatření.

⁽⁶⁾ Při prohlídce sepíše hlavní pracovník dohledu správce díla zápis a zašle jej příslušnému vodohospodářskému orgánu. Nejméně v jednom vyhotovení musí být zápis o prohlídce uložen u obsluhy díla.

ČÁST DRUHÁ

Díl I

Technickobezpečnostní dozor

§ 29

⁽¹⁾ Technickobezpečnostní dozor jako součást vodohospodářského dozoru spočívá v kontrole plnění povinností uložených správcem vodním zákonem³⁾ a touto vyhláškou.

⁽²⁾ Technickobezpečnostní dozor provádějí národní výbory, kterým přísluší vodohospodářský dozor,⁴⁾ od povolení díla až do jeho uvedení do neškodného stavu.

§ 30

⁽¹⁾ Národní výbor vychází při technickobezpečnostním dozoru zejména z těchto podkladů:

- a) z povolení díla, popřípadě jeho změn,

³⁾ § 41 odst. 1 písm. c) vodního zákona.

⁴⁾ Zákon SNR č. 135/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství.

- b) z určení kategorie díla,
- c) ze zápisu o vodo hospodářském schválení,
- d) z rozhodnutí o uvedení díla do trvalého provozu (užívání),
- e) ze závěrečného technickoekonomického zhodnocení stavby,
- f) ze schváleného manipulačního řádu, popřípadě provozního řádu a z rozhodnutí týkajících se úprav hospodaření s vodou,
- g) z pasportu nebo jiného dokladu o hlavních technických parametrech díla a údajů o opravách a rekonstrukcích,
- h) z oznámení správce o jmenování hlavních pracovníků dohledu,
- eh) z programů dohledu a zpráv o dohledu, popřípadě z hlášení o obchůzkách,
- ij) ze zápisů o prohlídkách díla,
- jj) z dokladů o dříve uložených nápravných opatřeních a o kontrole jejich provádění,
- kk) z dokladů o výkonu předchozí kontrolní činnosti.

(2) Národní výbory provádějí technicko bezpečnostní dozor zejména:

- a) sledováním a kontrolou podkladů uvedených v odstavci 1,
- b) kontrolou na díle,
- c) kontrolou plnění opatření k nápravě.

Díl II

Výkon technicko bezpečnostního dozoru

§ 31

(1) Kontrolu na díle provádí národní výbor soustavně s přihlédnutím ke kategorii a technickému stavu díla. Při nich přímo na díle kontroluje plnění povinností správce se zvláštním zřetelem k tomu, jak správce zajišťuje dohled a jak plní nápravná opatření.

(2) Požaduje-li národní výbor při kontrole díla informace nebo účast odpovědných pracovníků správce, kteří nejsou na díle trvale přítomní, nebo předložení dokumentace, která není na díle povinně k dispozici, oznámí konání kontroly na díle správci předem.

§ 32

Národní výbor provede mimořádnou kontrolu na díle, k níž zpravidla přizve odborné znalce, zejména:

- a) zjistí-li, že se významnou měrou zhoršil stav díla a že se neprovádějí účinná opatření,

- b) připravuje-li se změna užívání nebo provozu díla,
- c) plánuje-li se oprava většího rozsahu, rekonstrukce nebo zrušení díla,
- d) potřebuje-li podrobný podklad pro uložení nápravných opatření k nápravě většího rozsahu,
- e) nařídí-li mimořádnou kontrolu na díle ministerstvo.

§ 33

Národní výbor sepíše o kontrole nebo mimořádné kontrole na díle zápis, který je dokladem o výkonu technicko bezpečnostního dozoru.

§ 34

(1) Zjistí-li národní výbor při provádění technicko bezpečnostního dozoru nedostatky v plnění povinností dohledu nebo nedostatky na technickém stavu díla, uloží rozhodnutím provést opatření k nápravě s termínem jejich splnění. Správce je povinen oznámit národnímu výboru splnění uložených nápravných opatření.

(2) Zjistí-li národní výbor na díle I. až III. kategorie nedostatky, které ve svých důsledcích znamenají bezprostřední ohrožení obecných zájmů, životů a majetku na ohroženém území, a nemůže-li ani opatření k nápravě, ani okamžitě zavedení nouzových opatření zvýšené nebezpečí podstatně snížit, oznámí to zároveň národnímu výboru vyššího stupně, popřípadě ministerstvu se žádostí o účinnou pomoc správci díla.

(3) Vznikne-li v důsledku poruchy na díle situace, která odpovídá některému stupni povodňové aktivity, postupuje se podle předpisu o ochraně před povodněmi.⁵⁾

ČÁST TŘETÍ

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 35

U děl, která byla ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky v přípravě, výstavbě nebo provozu, musí být dohled, popřípadě dokumentace dohledu, doplněn v rozsahu podle této vyhlášky u děl I. kategorie do jednoho roku, u děl II. kategorie do jednoho a půl roku a u děl III. a IV. kategorie do dvou let od nabytí účinnosti této vyhlášky; jména a adresy hlavních pracovníků dohledu podle § 19 odst. 5 je správce povinen oznámit příslušnému vodo hospodářskému orgánu do 6 měsíců od nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 36

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Hagara v. r.

⁵⁾ Nařízení vlády SSR č. 32/1975 Sb., o ochraně před povodněmi.

170

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky

ze dne 24. listopadu 1975

o povinnostech organizací podávat zprávy o zjištění podzemních vod
a oznamovat údaje o jejich odběru

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 28 odst. 2 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon):

Oddíl první

Podávání zpráv o zjištění
podzemních vod

§ 1

(¹) Organizace, která zjistí zdroj podzemní vody¹⁾ o vydatnosti větší než 1 l/s

- a) při výstavbě zařízení pro odběr podzemní vody,
- b) při výzkumu, průzkumu nebo ověřování zásob a režimu podzemních vod,

je povinna podat o tom písemnou zprávu Hydrometeorologickému ústavu v Bratislavě (dále jen „ústav“).

(²) Stejnou povinnost má organizace, která zjistí

- a) při jiné investiční činnosti, než je uvedeno v odstavci 1 písm. a), výrazně odlišné množství podzemní vody, než předpokládal průzkum nebo projekt,
- b) při vyhledávání a průzkumu ložisek nerostů podzemní vodu o předpokládané celkové vydatnosti²⁾ větší než 10 l/s,
- c) při jakékoli své činnosti zdroj podzemní vody s napjatou hladinou (artéské vody) a o vydatnosti větší než 0,5 l/s.

§ 2

(¹) Organizace, která zjistí zdroj podzemní vody při činnostech uvedených v § 1 odst. 1 písm.

¹⁾ § 2 vodního zákona.

²⁾ Celkovou vydatností vodního zdroje se rozumí množství vody, které lze odebrat z příslušné lokality (prameniště).

a) a odst. 2, podá ústavu zprávu do 30 dnů od zjištění zdroje podzemní vody. Ve zprávě uvede:

- a) svůj název a sídlo,
- b) přesnou lokalizaci výskytu zdroje podzemní vody (kraj, okres, obec, katastrální území a parcelní číslo pozemku) se situačním přehledem,
- c) údaje o množství, druhu, jakosti a stavu hladiny podzemní vody,
- d) datum zjištění výskytu zdroje podzemní vody.

(²) Organizace, která zjistí zdroj podzemní vody při činnostech uvedených v § 1 odst. 1 písm. b) pošle ústavu jedno vyhotovení závěrečné zprávy do 30 dnů od jejího vyhotovení.

(³) Ústav je oprávněn od organizací vyžadovat k oznámeným údajům vysvětlení a další potřebné údaje a svými pracovníky ověřovat oznámené údaje na pozemcích a objektech organizací, jakož i ověřovat výskyt podzemní vody vůbec.

§ 3

Organizace, která od 1. ledna 1976 hodlá provádět výzkum nebo průzkum podzemních vod za účelem jejich odběru, je povinna před zahájením prací zjistit u ústavu stav prozkoumanosti podzemních vod v zájmových územích a zjištěné údaje použít při těchto pracích.

Oddíl druhý

§ 4

Oznamování údajů o odběru podzemní vody

(¹) Organizace užívající podzemní vodu v množství přesahujícím 1250 m³ měsíčně nebo artéskou vodu, je povinna oznámit ústavu jejich odběr do 30 dnů od započetí odběru v rozsahu a způsobem uvedeným v příloze k této vyhlášce.

(²) Organizace, které mají oznamovací povinnost podle odstavce 1, jsou povinny ročně oznamovat ústavu údaje o odběru do konce ledna ná-

sledujícího roku na zvláštních tiskopisech, které obdrží od ústavu po splnění povinnosti podle odstavce 1.

(3) Ústav oznamuje souhrnné údaje o odběru podzemních vod do konce února každého roku národním výborům příslušným k povolování odběru podzemních vod a správcům vodohospodářsky významných vodních toků.³⁾

(4) Při odběru podzemních vod z pramenů, artéských vrtů nebo artéských studní je organizace povinna stanovit jejich nevyužitou vydatnost a oznamovat jí ústavu současně s údaji o odběru.

(5) V případech, které určí národní výbor příslušný k povolení odběru podzemní vody, je organizace povinna měřit odběr podzemní vody vodoměry, popřípadě jinými měřidly.

(6) Ústav je oprávněn vyžadovat od organizací vysvětlení a dokladové materiály k oznámeným údajům a tyto údaje ověřovat svými pracovníky.

Oddíl třetí

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 5

Organizace užívající podzemní vodu zašle ústavu oznámení podle § 4 odst. 1 do dvou měsíců ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 6

Tato vyhláška se nevztahuje na důlní vody,⁴⁾ na přírodní léčivé zdroje vod a na zdroje přírodních stolních minerálních vod.⁵⁾

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Hagara v. r.

³⁾ Správci vodohospodářsky významných vodních toků jsou státní vodohospodářské organizace Povodí Dunaje, Povodí Váhu, Povodí Hronu a Povodí Bodrogu a Hornádu.

⁴⁾ § 40 odst. 2 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon).

⁵⁾ § 31 odst. 2 vyhlášky č. 26/1972 Sb., o ochraně a rozvoji přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů.

VZOR FORMULÁŘE

EVIDENČNÍ LIST ODBĚRU

1. Číslo organizace — číslo položky

2. Zbytek čísla organizace

3. Název organizace (oznamovatel)

4. Adresa

5. Vodoprávní povolení

 a) vydal

 číslo ze dne

 název zdroje

 b) katastrální území

 c) okres

 d) druh zdroje: 1. studna, 2. pramen, 3. artéská studna,
 4. těžní jáma

 e) celková vydatnost zdroje

 f) povolený odběr — l/s

 g) účel odběru: 1. veřejný vodovod, 2. průmysl, 3. zemědělství,
 4. závlahy, 5. jiné užití

 h) kvalita vody: 1. vyhovuje ČSN pro pitnou vodu
 2. nevyhovuje

6. Způsob měření: a) vydatnost zdroje

 b) odběru vody

7. Blížeší informace může podat pracovník:

jméno adresa tel.

V dne 19.....

Razítko a podpis

Škrtněte, co se nehodí.

Vysvětlivky k formuláři

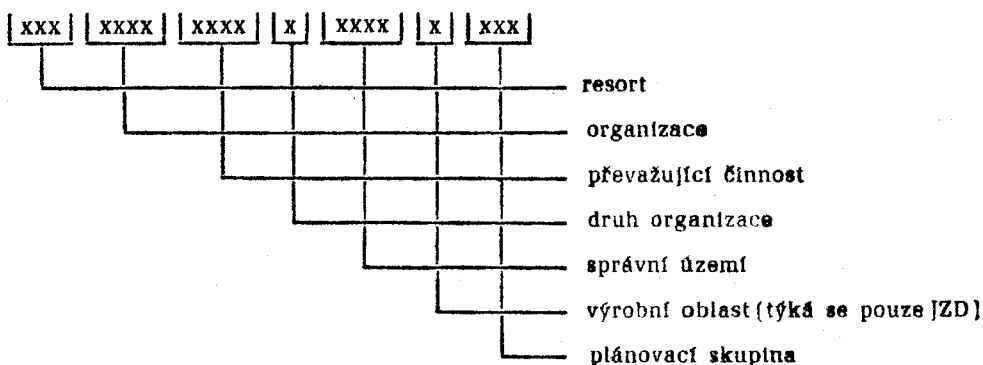
1. Číslo organizace — číslo položky

Uvede se číslo organizace podle „Jednotného číselníku organizací v ČSSR“ (vydal FSÚ 1972).

2. Zbytek čísla organizace, která vedu odebírá

Rozumí se jím číslo organizace podle „Jednotného číselníku organizací v ČSSR“ (FSÚ 1972) bez čísla položky a kontrolního čísla.

Struktura:

5. Vodoprávní povolení:

b) katastrální území:

uvede se číslo katastrálního území, kde se vodní zdroj nachází, podle „Jednotného číselníku obcí v ČSSR“ (FSÚ 1972), v pořadí: kraj, okres, obec, katastrální území;

d) druh zdroje:

uvede se číslo označující druh zdroje (např. 1 studna) 1

g) účel odběru:

uvede se číslo, kterým se označuje účel užívání vody (např. 4 závlahy) 4

h) kvalita vody:

uvede se číslo označující kvalitu odebírané vody (např. 2 nevyhovuje) 2

6. Způsob měření:

a) vydatnost zdroje vypsát slovy

b) odběru vody vypsát slovy

171

V Y H L Á Š K A

ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky
a ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky

ze dne 3. října 1975,

kterou se mění výčet zvěře

Ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky a ministerstvo kultury Slovenské socialistické republiky po projednání se Slovenským mysliveckým svazem stanoví podle § 19 odst. 2 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon“):

§ 1

Nové druhy zvěře

Výčet zvěře uvedený v § 19 odst. 1 zákona se rozšiřuje o tyto druhy:

- a) zvěř užitková:
orebice horská (*Alectoris graeca*),
ježek — všechny druhy rodu *Erinaceus*;

b) zvěř škodná:

sysel obecný (*Citellus citellus*),
křeček polní (*Cricetus cricetus*).

§ 2

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr kultury SSR:

Válek v. r.

Ministr zemědělství a výživy SSR:

Ing. Janovic v. r.

172

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky

ze dne 3. října 1975

o hájení a o době, způsobu a podmínkách lovu některých druhů zvěře

Ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky v dohodě s ministerstvem kultury Slovenské socialistické republiky a ostatními zúčastněnými ústředními orgány státní správy a po projednání se Slovenským mysliveckým svazem stanoví podle § 26 a § 30 odst. 2 zákona č. 23/1962 Sb. o myslivosti (dále jen „zákon“):

Hájení a doba lovu

§ 1

Hájení

[¹] Po celý rok jsou hájeny tyto druhy zvěře: kamzík horský, kozorožec horský, koza bezoárová, los evropský, svišť horský, medvěd brtník, vydra říční, jezek — všechny druhy rodu *Erinaceus* (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1), veverka obecná, lasice kolčava (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1), lasice hranostaj (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1), slepice tetřívka obecného, tetřeva hlušce a jeřábka lesního, drop velký, holub doupňák, hrdlička divoká, kvíčala, všechny druhy divokých kachen (kromě druhů uvedených v § 2 odst. 1 č. 29), berneška (všechny druhy rodu *Branta*), bekasina otavní, racek chechtavý (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1 a 2), roháč, kormorán velký, volavka popelavá, výr velký, sovy (všechny druhy řádu *Sorites*), káně (všechny druhy rodu *Circus*), poštolky (všechny druhy rodu *Falco*), káně lesní (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1), káně rousná (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1), krahujec obecný, orl (všechny druhy rodu *Hieraetus* a *Aquila*) a orlovec říční.

[²] K ochraně druhů zvěře uvedených v odstavci 1 jsou uživatelé honitěb a honebních pozemků povinni chránit jejich životní prostředí, zejména hnízdiště, tokaniště a říjiště.

[³] Hájeny nejsou tyto druhy zvěře:

liška obecná, mývalovec kuní, tchoř obecný, tchoř světlý, křeček polní, sysel obecný, vrána obecná šedá a straka obecná.

Doba lovu

§ 2

[¹] Doba lovu pro dále uvedené druhy zvěře se stanoví takto:

1. zajíc polní od 1. listopadu do 31. prosince,
2. králík divoký od 1. srpna do 31. prosince,
3. ondatra pižmová od 1. října do 15. dubna,
4. kuna lesní a skalní od 1. listopadu do 31. ledna (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1),
5. jezevec lesní od 1. srpna do 30. listopadu (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1),
6. kočka divoká od 1. prosince do 28. února (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1),
7. rys ostrovid od 18. září do 28. února,
8. vlk od 18. září do 28. února,
9. prase divoké¹⁾ od 18. července do 15. ledna,
10. daněk skvrnitý¹⁾ od 1. září do 31. prosince,
11. jelen evropský¹⁾ od 1. srpna do 31. prosince,
12. jelen sika¹⁾ od 1. září do 31. prosince,
13. jelenec viržinský¹⁾ od 1. září do 31. prosince,
14. srnec obecný od 18. května do 30. září, — srna a srnče od 1. září do 31. prosince,
15. muflon¹⁾ od 1. září do 31. prosince,
16. tetřívka obecná — kohout od 1. dubna do 15. května,
17. tetřev hlušec — kohout od 1. dubna do 15. května,
18. jeřábek lesní — kohout od 1. října do 15. listopadu,
19. krocán divoký od 1. dubna do 15. května,
20. bažant¹⁾ od 1. listopadu do 31. prosince,
21. bažant královský od 1. listopadu do 31. prosince,
22. koroptev polní od 18. září do 15. října,
23. orebice horská od 1. září do 15. října,
24. holub hřivnáč od 1. srpna do 15. října,
25. hrdlička zahradní od 1. srpna do 31. prosince,
26. lyska černá od 18. srpna do 30. listopadu,
27. sluka lesní od 18. března do 30. dubna,

¹⁾ Bez ohledu na věk a pohlaví.

28. husy rodu Anser od 1. října do 31. prosince,
 29. kachna divoká, čírka modrá, čírka obecná od 16. srpna do 30. listopadu,
 30. jestřáb lesní od 1. listopadu do 28. února (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1),
 31. havran polní od 1. srpna do 28. února (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1),
 32. kavka obecná od 1. srpna do 28. února (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1),
 33. sojka obecná od 1. června do 31. března (s výjimkou ustanovení § 3 odst. 1).

(2) Případně-li první nebo poslední den zákazu lovu na den pracovního klidu, lze lovit i v tento den.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na lov zvěře v oborách, již obora slouží.

§ 3

(1) V samostatných a uznaných bažantnicích lze po celý rok lovit kunu lesní a skalní, kočku divokou, jezevce lesního, ježka, káni lesní a rousnou (jen odchyt do košů), jestřába lesního (jen odchyt do košů), lasici hranostaje, lasici kolčavu, sojku obecnou, havrana polního, kavku obecnou a racka chechtavého.

(2) Na plůdkových rybnících lze lovit racka chechtavého po celý rok a na ostatních rybnících od 1. srpna do 30. listopadu.

(3) V ochranném pásmu území Tatranského národního parku lze lovit jelení trofejovou zvěř III. a IV. věkové třídy (6leté a starší jedince) jen v době od 1. září do 31. října.

(4) V honitbách, ve kterých byli odchytáváni zajíci a bažanti, se povoluje odstřel zajíců a bažantů do 15. ledna.

(5) Okresní národní výbor může po projednání se Slovenským mysliveckým svazem a krajským střediskem státní památkové péče a ochrany přírody povolit na žádost uživatele honitby vybrat po jednom mláděti z jednoho nebo několika hnízd jestřába lesního, krahujce obecného a poštolky obecné, je-li v těchto hnízdech více mláďat než jedno. Uživatel honitby může mláďata vybraná z hnízd jestřába lesního, krahujce obecného a poštolky obecné prodat jen prostřednictvím Slovenského mysliveckého svazu (§ 12 odst. 2) pro sokolnické účely.

Způsob a podmínky lovu a jeho omezení

§ 4

Všeobecné zásady

(1) Lov užitkové zvěře (odstřel a odchyt) lze provádět jen v souladu se schváleným plánem cho-

vu a lovu zvěře a jen v takovém rozsahu, aby nebyly ohroženy její kmenové stavy. Uživatelé honitby jsou povinni každý rok zvěř sčítat podle pokynů krajských národních výborů.

(2) Zakazuje se lovit zvěř podléhající plánu mysliveckého hospodaření a lovu, jejíž chov a lov nebyl v honitbě plánován.

(3) Spárkatou zvěř lze střílet pouze kulovnicí; prase divoké též brokovnicí jednotnou střelou. Zakazuje se lovit spárkatou zvěř v noci, a to v době od hodiny po západu slunce do hodiny před východem slunce. Prase divoké je dovoleno lovit v noci jen za jasných měsíčních nocí v době 3 dny před kulminací a 3 dny po kulminaci úplňku měsíce, a to jen pomocí vyhovující pozorovací a střelecké optiky.

(4) Zvěř lze lovit též pomocí fretky.

(5) Členové sokolnických klubů mohou lovit též pomocí sokolnických dravců.

(6) Zakazuje se:

- lovit zvěř z motorových vozidel,
- střílet pernatou zvěř v hnízdech a vystřelovat hnízda,
- střílet pernatou zvěř na výrovkách,
- chytat zvěř do želez a jestřábích košů,
- lovit spárkatou zvěř (kromě prasete divokého) nadhánkou nebo nátláčkou,
- vybírat mláďata rysa ostrovida a vlka z brlohů,
- lovit sluky plašením honci nebo pomocí psa,
- střílet ondatru pižmovou,
- odchytávat a chovat v zajetí mláďata spárkaté zvěře.

§ 5

Odstřel drobné zvěře

(1) Zajíce, bažanty, koroptve, divoké kachny a divoké husy lze střílet jen při společných honech za účasti nejméně tří střelců a potřebného počtu lovecky upotřebitelných psů.²⁾ V lesních honitbách nebo v jejich částech, v nichž není zajíc normován a přece se ojediněle vyskytuje a způsobuje škody na lesních kulturách, může okresní národní výbor na žádost uživatele honitby povolit odstřel i osamělým způsobem lovu.

(2) V trvale a dokonale oplocených vlnicích, zahradách, ovocných sadech, ovocnářských a lesních školkách a semenných plantážích lesních dřevin může být zajíc a divoký králík loven po celý rok; odstřel na těchto plochách, jsou-li jako honební pozemky součástí honitby, může provést pouze myslivecký hospodář honitby a jím pověřený členové myslivecké stráže.

(3) Zajíce a koroptve lze na téže ploše střílet jen jednou do roka.

²⁾ Výnos ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky ze dne 25. 8. 1975 čj. 4313/75-OZP a používání lovecky upotřebitelných psů.

(4) Bažanty lze na téže ploše střílet nejvýše třikrát do roka. Bažantí slepice lze střílet jen v bažantnicích nebo v honitbách s polodivokým chovem bažantů, do nichž se každoročně vypouštějí bažantí kuřata.

(5) Divoké kachny a divoké husy lze střílet též na tahu, a to nejdříve hodinu před východem a nejpozději hodinu po západu slunce ve dnech pracovního klidu a na večerním tahu před takovým dnem.

Společné hony

§ 6

(1) Počet honů v jednotlivých honitbách musí být úměrný honební ploše honitby, skutečnému stavu zvěře a plánu odstřelu; rovněž počet střelců a honců zúčastněných na jednotlivých honech musí být úměrný honební ploše, na níž se hon koná, počtu lečů a preliminární odstřelu (počtu zvěře určenému k odstřelu pro jednotlivý hon).

(2) K zajištění kmenových stavů drobné zvěře se každým rokem z honů a odchytu zvěře vyloučí alespoň čtvrtina celkové honební plochy honitby. Tato část honitby musí být ucelená a přiměřeně zazvěřená. Toto omezení se nevztahuje na regulační odstřel a odchyt bažantů v uznaných bažantnicích.

(3) Hony se smějí konat jen v sobotu a ve dnech pracovního klidu. Ve výjimečných případech (např. z bezpečnostních důvodů v blízkosti velkých měst, kde jsou honitby navštěvovány za rekreačním účelem) může okresní národní výbor povolit hony i ve všední den. V honitbách, v nichž byly sjednány pro cizince poplatkové hony, ve státních vyhrazených honitbách a v honitbách, v nichž státní organizace vykonává právo myslivosti na vlastní účet, je možno konat hony i ve všední den; to platí v době od 1. do 15. ledna i pro honitby, v nichž se provedl odchyt zajíců a bažantů (§ 3 odst. 4).

§ 7

(1) Uživatel honitby je povinen předložit okresnímu národnímu výboru a okresnímu výboru Slovenského mysliveckého svazu plán společných honů na drobnou zvěř (kromě honů na divoké kachny a divoké husy na tahu) nejpozději jeden měsíc před stanovenou dobou lovu. Změny v termínech konání jednotlivých honů je myslivecký hospodář povinen hlásit okresnímu národnímu výboru a okresnímu výboru Slovenského mysliveckého svazu nejpozději 5 dnů před dnem honu.

(2) Vedoucí honu je povinen se přesvědčit, zda všichni zúčastnění střelci mají platné lovecké lístky, zda jsou v nich řádně zapsány zbraně a zda souhlasí jejich výrobní čísla. Zjistí-li u někoho, že jeho lovecký lístek je neplatný nebo zbraň nebo

číslo uvedené zbraně nesouhlasí se zápisem v loveckém lístku, je povinen ho vyzvat, aby opustil hon a případ oznámit orgánu Veřejné bezpečnosti. Dále je povinen postarat se o správné uspořádání honu a upozornit na to, aby bylo dbáno bezpečnostních pravidel při použití loveckých zbraní. Je rovněž povinen vyloučit z další účasti na honu jeho účastníka, který porušil loveckou kázeň nebo který je pod vlivem alkoholu nebo jej požívá během honu.

(3) Společných honů se nesmějí zúčastňovat jako střelci osoby mladší 18 let s výjimkou žáků lesnických a zemědělských škol, jestliže se zúčastňují honů v rámci praktické výuky. Osoby mladší 15 let se společných honů nesmějí zúčastňovat.

(4) Pro první tři střelce a pro každých dalších pět střelců musí být při každém společném honu jeden lovecky upotřebitelný pes.

(5) Po skončení každé leče musí vedoucí honu zajistit výlož a ošetření zvěřiny, aby se zabránilo jejímu znehodnocení; po skončení honu je povinen zajistit výřad.

(6) Nejpozději následující den po skončení honu je myslivecký hospodář povinen zajistit pomocí lovecky upotřebitelného psa dohledávku postřelené zvěře; při dohledávce může mít loveckou zbraň jen on a jím pověřený členové myslivecké stráže. Dohledávka nesmí mít povahu nového honu.

§ 8

Výjimky pro některé organizace

Ustanovení § 5 odst. 3 a 4 a omezení odstavců 1 a 5, pokud jde o počet střelců a počet honů, § 6 odst. 1 a 3 a § 7 odst. 1 se nevztahují na honitby, v nichž je výkon práva myslivosti vyhrazen podle § 18 odst. 1 zákona, a na honitby v působnosti federálního ministerstva národní obrany.

§ 9

Odchyt a prodej zvěře

(1) Při sestavování plánu chovu a lovu drobné zvěře jsou uživatelé honiteb povinni před odstřelem přednostně zajistit odchyt drobné zvěře pro domácí zazvěřování a vývoz podle pokynů Slovenského mysliveckého svazu.

(2) Okresní národní výbor může v honitbách, které mají výjimečně vysoké stavy zvěře, povolit uživateli honitby na doporučení okresního výboru Slovenského mysliveckého svazu odchytat přiměřený počet zvěře nad schválený plán lovu.

(3) Odchytávat, držet a chovat ostatní zvěř lze jen se souhlasem Slovenského mysliveckého svazu.

(4) Nakupovat a prodávat zvěř uvedenou v odstavcích 1 až 3 může jen Slovenský myslivecký svaz.³⁾

³⁾ § 109 odst. 1 písm. b) vyhlášky Federálního výboru pro zemědělství a výživu č. 122/1970 Sb., o některých opatřeních na úseku dodávek zemědělských výrobků a potřeb.

§ 10

Lov ondatry pižmové

Ondatru pižmovou lze v době lovu jen odchytávat. Zakazuje se chovat ondatru pižmovou v zajetí a přepravovat ji živou.

§ 11

Odstřel spárkaté zvěře

(1) Spárkatou zvěř lze střílet jen na povolení k lovu, ve kterém se uvede věková třída jedince povoleného k odstřelu; při tom je třeba zachovávat zásadu, že jeleny IV. věkové třídy lze střílet jen od 1. září do 31. října a srnce III. věkové třídy od 1. července do 31. srpna. Spárkatou zvěř — kromě prasete divokého — lze lovit jen osamělým způsobem lovu, šoulačkou nebo na čekané.

(2) Zakazuje se odstřel chovných jelenů, tj. chovných špičáků ve 2. roce, nadějných mladých jelenů II. věkové třídy (3 až 5letých), chovných korunových jelenů III. věkové třídy (8 až 9letých) a chovných jelenů IV. věkové třídy (10 až 12letých). Z korunových jelenů II. a III. věkové třídy se za chovné nepokládají jeleni s krátkým a slabým paroží nebo s krátkými větvemi v korunách, popřípadě též 8 až 9letí jeleni s jednostrannou korunou. Z korunových jelenů IV. věkové třídy se za chovné nepokládají jeleni s jednostrannou korunou a jeleni starší 12 let.

(3) Zakazuje se odstřel mladých a dospívajících 1 až 5letých chovných srnců, muflonů a chovných daňků.

(4) Při přemnožení černé zvěře, pokud tato zvěř činí škody na zemědělských kulturách, může okresní národní výbor po vyjádření okresního výboru Slovenského mysliveckého svazu povolit odstřel mláďat prasete divokého (selat) již od 15. června.

(5) Slovenský myslivecký svaz uspořádá každoročně chovatele přehlídky trofejí. Myslivecký hospodář je povinen předložit k posouzení okresnímu výboru Slovenského mysliveckého svazu, v jehož obvodu honitba leží, všechny trofeje ulovené trofejové zvěře spolu s horní a dolní čelistí. U zvěře ulovené zahraničními lovci se místo trofejí předkládají fotografie a bodovací tabulka; to se vztahuje i na trofeje, které bylo povoleno vyvézt do zahraničí.

§ 12

Lovečtí dravci chovaní v zajetí

(1) Slovenský myslivecký svaz vede evidenci jestřábů lesních, krahujců obecných, poštolek obecných a jiných dravců, jestliže jejich použití k so-

kolnictví bylo povoleno (§ 13 odst. 1). Chovatelé uvedených loveckých dravců jsou povinni Slovenskému mysliveckému svazu hlásit všechny lovecké dravce, které chovají v zajetí. Slovenský myslivecký svaz jim pro ně vydá evidenční list a kovové kroužky; bez evidenčních listů a kovových kroužků není chov loveckých dravců v zajetí povolen.

(2) Uhynutí nebo jinou ztrátu loveckého dravce chovaného v zajetí je chovatel povinen hlásit Slovenskému mysliveckému svazu.

(3) Prodej a nákup loveckých dravců lze provádět jen prostřednictvím Slovenského mysliveckého svazu.

§ 13

Sokolnictví

(1) Sokolnictvím se rozumí držení loveckých dravců a lov zvěře těmito dravci. Jako lovecké dravce lze používat jestřába lesního, krahujce obecného a poštolku obecnou, popřípadě jiné dravce, pokud jejich použití k sokolnictví povolí na doporučení Slovenského mysliveckého svazu ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky a ministerstvo kultury Slovenské socialistické republiky.

(2) Slovenský myslivecký svaz organizuje držitele loveckých dravců. Držitelé loveckých dravců musí být členy klubu sokolníků, který se ustavuje se souhlasem ústředního výboru Slovenského mysliveckého svazu.

(3) Při lovu zvěře loveckými dravci se vyžaduje lovecký lístek a povolení k lovu.

(4) Lovecké dravce mohou chovat pouze členové sokolnického klubu, který je povinen vést evidenci dravců chovaných v zajetí.

Závěrečná ustanovení

§ 14

Ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky může v dohodě s ministerstvem kultury Slovenské socialistické republiky pro určité druhy zvěře a oblasti povolit na přechodnou dobu výjimky z ustanovení § 1 a 2 této vyhlášky.

§ 15

Zrušuje se vyhláška ministerstva zemědělství č. 4/1967 Sb., o hájení a o době, způsobu a podmínkách lovu některých druhů zvěře.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Janovic v. r.

173

VYHLÁŠKA

rady Okresního národního výboru v Trnavě

ze dne 1. prosince 1975,

kterou se určuje Městský národní výbor ve Vrbovém stavebním úřadě

§ 1

Rada Okresního národního výboru v Trnavě určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, ve spojení s článkem 2 zákona Slovenské národní rady č. 72/1969 Sb., o některých opatřeních v organizaci a působnosti národních výborů v Slovenské socialistické republice, a podle článku 5 odst. 3 zákona Slovenské národní rady č. 131/1970 Sb., o zřízení krajských národních výborů v Slovenské socialistické republice a o opatřeních s tím souvisejících, stavebním úřadem I. stupně

Městský národní výbor ve Vrbovém, okres Trnava.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Tajemník:

Ing. Hanák v. r.

Předseda:

Tomašovič v. r.

174

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskových chyb

1. ve vyhlášce ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky č. 120/1975 Sb., o osvědčeních na nové způsoby prevence, diagnostiky a léčení lidí, slovenského vydání,
2. v zákoně o zemědělském družstevnictví č. 122/1975 Sb., slovenského vydání

1. V § 1 odst. 4 má být místo „sú klinické laboratorne vyšetrovacie spôsoby“ správně „nie sú klinické laboratorne vyšetrovacie spôsoby“

2. a) V § 22 odst. 1 v závorkách má být místo [§ 19 písm. m)] správně [§ 19 písm. c)];

b) v § 38 odst. 2 má třetí řádek správně znít: „organizácií lesného hospodárstva, prípad-

ne združené rybníky s chovom rýb na užívanie organizácií štátneho rybárstva.“;

c) v § 44 odst. 2 v třetím řádku má být místo „ako aj preberacej ceny osíva, ...“ správně „ako aj preberacia cena osíva, ...“;

d) nad § 85 má nadpis znít: „Zmlerovacie konanie“.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky**

vydalo v dohodě s ministerstvem zdravotnictví SSR podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), **výnos** ze dne 29. prosince 1975 čj. 15 749/1975 II/1 o **přijímání ke studiu na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání.**

Výnos se vztahuje na přijímání uchazečů ke studiu na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání v působnosti ministerstev školství a zdravotnictví SSR. Výnos řeší způsoby přijímacího řízení uchazečů k dennímu studiu, ke studiu při zaměstnání, ke studiu na středních odborných školách pro absolventy škol poskytujících úplné střední vzdělání a způsob přijímání do vyšších ročníků denního studia na středních školách. Součástí výnosu jsou tyto tři přílohy: „Zvláštní podmínky přijetí ke studiu na jednotlivých typech škol poskytujících střední a vyšší vzdělání“, „Termíny přijímacího řízení ke studiu na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání“ a „Zvláštní podmínky přijetí ke studiu při zaměstnání na některých druzích středních škol, popřípadě v některých studijních oborech“.

Výnosem se zrušují směrnice ze dne 1. dubna 1971 čj. 3771/1971-II/3 o přijímání ke studiu na školách poskytujících střední a vyšší vzdělání (časopis „Zvesti MŠ a MK SSR“ 1971, str. 55, reg. v částce 7/1972 Sb.) ve znění směrnic ze dne 18. prosince 1971 čj. 14 970/1971-II/3 (časopis „Zvesti MŠ a MK SSR“ 1972, str. 1, reg. v částce 7/1972 Sb.) a výnosu ze dne 5. března 1974 čj. 1088/1974-II/1 (časopis „Zvesti MŠ a MK SSR“ 1974, str. 23, reg. v částce 5/1974 Sb.).

Výnos bude uveřejněn též v časopise „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR“, v sešitě 1 ze dne 31. ledna 1976 a nabývá účinnosti dnem registrace ve Sbírce zákonů; lze do něj nahlédnout ve všech odborech školství ONV a KNV a NV hlavního města SSR Bratislavy.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Slovenským výborem odborového svazu pracovníků místního hospodářství **výnos** ze dne 22. května 1975 čj. MH-850/203/1975 o **odměňování dělníků čtyřstupňovým kvalifikačním systémem v organizacích místního hospodářství.**

Výnos je součástí mzdových předpisů vydaných k uplatňování soustavy odměňování dělníků v organizacích místního hospodářství podle zásad schválených usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 4. července 1974 č. 193. Výnos byl uveřejněn v Provozním zpravodajství, v částce 16 ze dne 16. října 1975.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra Slovenské socialistické republiky — Správě místního hospodářství, v odborech místního hospodářství krajských národních výborů a okresních národních výborů a v odboru místního hospodářství Národního výboru hlavního města SSR Bratislavy.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 47 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos** čj. Z-2041-2050/1975-D/4 ze dne 16. června 1975, **kterým vyhlásilo za přírodní léčivé zdroje přirozeně se vyskytující vody těchto pramenů:**

1. „Jesentus“ v Bojnících, okr. Príevdza;
2. „Prameň mládeže“ v Nímnici, okr. Považská Bystrica;
3. „Ženský bazén I“ v Rajeckých Teplicích, okr. Žilina;
4. „Ženský bazén II“ v Rajeckých Teplicích, okr. Žilina;
5. „Mužský bazén“ v Rajeckých Teplicích, okr. Žilina;

6. „Modrý bazén“ v Turčianských Teplicích, okr. Martin;
7. „Červený bazén“ v Turčianských Teplicích, okr. Martin;
8. „Kollár“ v Turčianských Teplicích, okr. Martin;
9. „Živena“ v Turčianských Teplicích, okr. Martin;
10. „Fatra“ v Záturčí, okr. Martin.

Dnem vyhlášení se na tyto přírodní léčivé zdroje vztahují příslušná ustanovení zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, jakož i další předpisy vydané podle tohoto zákona k jejich ochraně a využití a předpisy o správě národního majetku.

Tento výnos je uveřejněn pod č. 13/1975 Věstníku Ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 49 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, výnos čj. Z-2051-2053/1975-D/4 ze dne 16. června 1975, kterým vyhlásilo za zdroje přírodních stolních minerálních vod přirozeně se vyskytující vody těchto pramenů:

1. „Santovka II“ v Santovce, okr. Levice;
2. „Slatina II“ v Slatině, okr. Levice;
3. „Slatina III“ v Slatině, okr. Levice.

Dnem vyhlášení se na tyto zdroje přírodních stolních minerálních vod vztahují příslušná ustanovení zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, další předpisy vydané podle tohoto zákona k jejich ochraně a využití a předpisy o správě národního majetku.

Výnos je uveřejněn pod č. 14/1975 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Hlavní arbitř Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Slovenským výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu výnos ze dne 23. října 1975 čj. 389/1975, kterým se vydává platový řád pro odborné pracovníky krajských státních arbitráží ve Slovenské socialistické republice.

Výnos, který nabyl účinnosti dnem 1. října 1975, upravuje sazby základních a funkčních platů a platů za řídicí činnost.

Výnosem se zrušuje výnos hlavního arbitra Československé socialistické republiky ze dne 29. listopadu 1968 čj. 278/1968, registrovaný v části 51 Sbírky zákonů z roku 1968.

Do výnosu lze nahlédnout na Státní arbitráži Slovenské socialistické republiky a na krajských státních arbitrážích.